

**Industriministerens kommentarer til henvendelse fra
Hjørring Erhvervsråd af 3. december 1984**

I henvendelsen er det anført, at det efter lovforslaget kan være usikkert, hvor stor en egnsudviklingsbistand der vil blive ydet til det enkelte projekt. Man foreslår derfor, at tilskuddet til anlægsinvesteringer gennemsnitligt fastsættes til 20 pct., og at dette suppleres med en statsgaranti for et lån på 10 pct. af investeringsudgifterne samt et rentetilskud på 5 pct. til dette lån. De støtteberettigede investeringer fastsætter man til 500 mill. kr. årligt og beregner herefter, at udgifterne totalt ikke vil overstige den i FFL 1985 foreslåede tilsagnsramme for anlægstilskud m.v. på 115 mill. kr. Endelig understreges, at det stadig er nødvendigt at opretholde en kraftig støtte til egnsudviklingsområderne, bl.a. fordi den danske egnsudviklingsbistand hidtil ikke har kunnet konkurrere med f.eks. egnsudviklingsbistanden i Irland, Skotland m.fl.

Hertil skal bemærkes følgende:

Det grundlæggende princip i den gældende egnsudviklingslov, som udvalget mener har fungeret tilfredsstillende, er ligesom i lovforslaget, et Egsudviklingsrådet inden for de fastsatte maksimale støttesatser kan afgøre, om der skal ydes bistand til et bestemt projekt, og i givet fald, hvor stor en bistand der skal ydes.

Lovforslaget indebærer således ikke, som anført af udvalget, større usikkerhed for virksomhederne i egnsudviklingsområderne end tidligere.

Uden at gå i detaljer vedrørende beregningerne over omkostningerne ved at indføre to nye støtteordninger skal jeg blot påpege, at beregningerne er baseret på et årligt investeringsbeløb på 500 mill. kr. Til sammenligning kan jeg oplyse, at der i 1983 blev ydet egnsudviklingsbistand til investeringer på et samlet beløb på 786 mill. kr. Det må derfor konkluderes, at forslaget vil kræve en væsentlig forøgelse af bevillingerne, jfr. i øvrigt mine kommentarer til henvendelse af 19. oktober 1984 fra Samarådet for de Regionale Samarbejdsudvalg (L 6, bilag 3).

Vedrørende ønsket om, at den danske egnsudviklingsbistand skal kunne konkurrere med den bistand, der ydes i de svageste områder i EF, skal jeg blot bemærke, at det er industriministeriets vurdering, at de regionale ulemper ved lokalisering af erhvervsinvesteringer i disse områder mere end opvejer den egnsudviklingsbistand, der ydes, jfr. i øvrigt min besvarelse af spørgsmål 11 (L 6, bilag 11).